

Caixa de Girona trontolla

El president del Girona FC, Josep Gusó Garganta, s'enfronta aquests dies a un judici per denúncia falsa. L'afer es va originar amb un document de l'època en què treballava a Caixa de Girona en què denunciava «operacions irregulars» i que ara nega haver firmat. Bona part de l'antiga cúpula de l'entitat està citada com a testimoni, i poden sortir a la llum molts antics draps bruts

Text: R. T.

Bona part de la *crème de la crème* de la societat gironina –sobretot els qui fins fa poc eren els principals mandataris de l'entitat d'estalvis local, Caixa de Girona– estan citades a veure's les cares aquest dijous, 8 d'octubre, a la capital de l'Onyar. La nòmina de convidats inclou el fins fa uns quants mesos president de l'entitat, Arcadi Calzada (nomenat president honorari el març passat després de tretze anys presidint la caixa) i altres dirigents i càrrecs executius, com l'exsecretari general Tomàs Sobrequés (germà de l'historiador), l'exdirector general Aleix Gimbernat i l'expresident de la Comissió de Control Salvador Carrera. Això sense oblidar el president de l'equip de futbol de la ciutat, el Girona FC, Josep Gusó, i fins i tot el president de la Diputació de Girona, Enric Vilert.

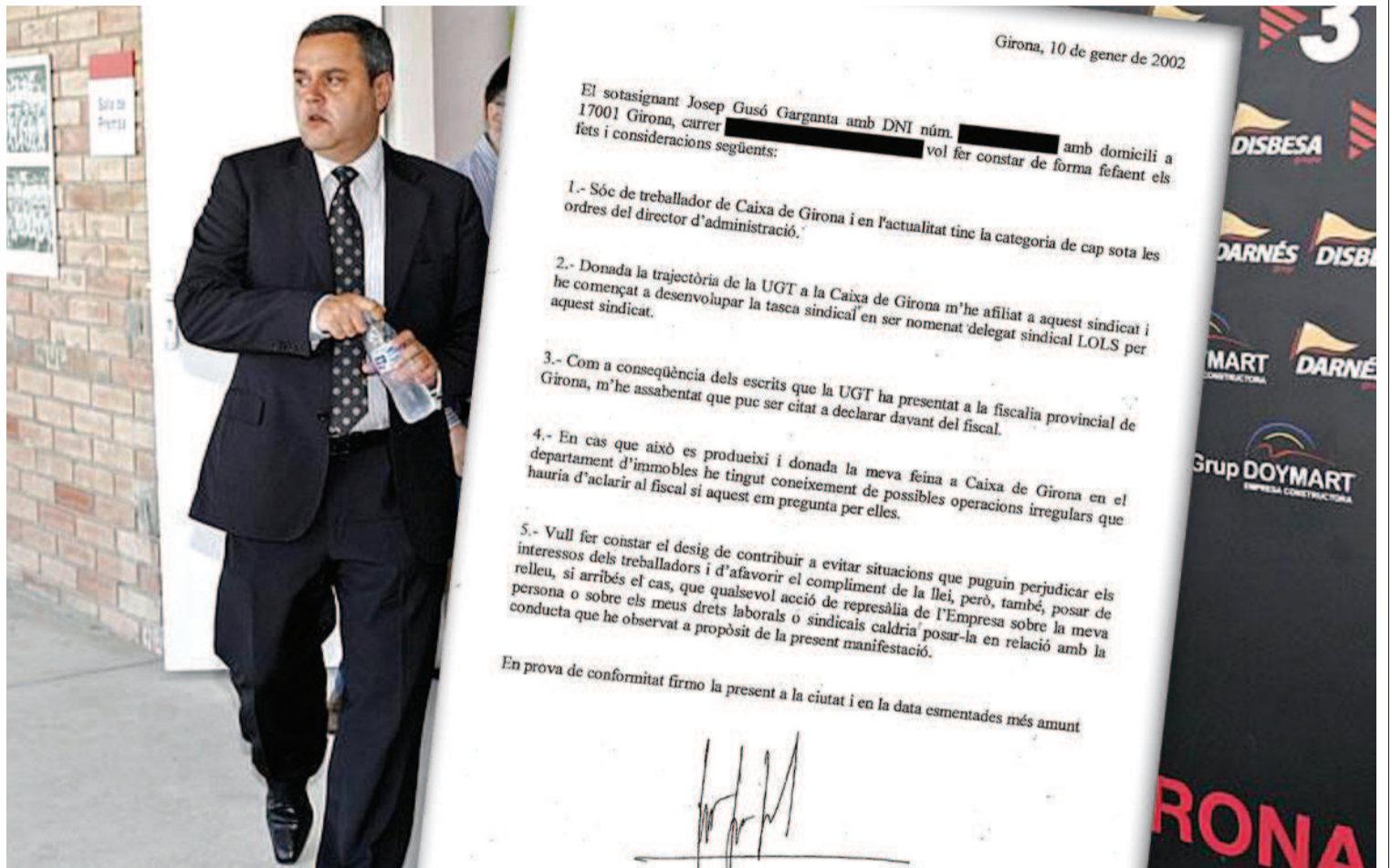
Però tots aquests personatges no han quedat pas per fer un dinar de germanor, sinó que estan citats a declarar al jutjat d'instrucció número 1, en la vista d'un judici en què Gusó figura com a imputat, acusat d'un delictes de denúncia falsa tipificat en l'article 456 del Codi Penal.

«OPERACIONS IRREGULARS»

L'ara president del Girona es va ficar en aquest embolic judicial set anys enrere, quan era empleat de Caixa de Girona, feina que deixaria poc després per dedicar-se a negocis immobiliaris i d'explotació de benzineres. Gusó treballava a la secció d'Immobles de l'entitat, i des del seu càrrec va presenciar «diverses operacions irregulars»; almenys això és el que s'afirma en un document signat per ell amb data de 10 de gener de 2002 (carta que reproduïm en aquesta pàgina).

La fiscalia de Girona estava investigant en aquella època l'operació de compravenda d'un terreny al municipi de Salt, propietat de Caixa de Girona, transaccionada a una societat, Invergisa, poc abans que l'Ajuntament en canviés la qualificació del sòl i a un valor inferior a altres ofertes. Invergisa estava controlada pel llavors vicepresident de

El mandatari futbolístic va denunciar un antic dirigent sindical per haver fet córrer una carta que ell nega haver firmat

El president del Girona, Josep Gusó, en primer terme. A la dreta, la carta que ell nega haver firmat i que finalment l'ha dut a judici.

l'entitat d'estalvis, Max Marcó.

Gusó, que era delegat de la secció sindical de la UGT a l'entitat, hauria signat aquesta carta per evitar possibles represàlies professionals en el cas que fos citat a declarar en seu judicial sobre aquest suposat tripijoc urbanístic (tal com diu ell en el document).

Ben aviat, però, la fiscalia va arxivar totes les actuacions en relació amb el cas del terreny de Mas Sitjà a Salt i, aleshores, el president de la secció sindical de la UGT a Caixa de Girona, Ricard Mues, va fer arribar sengles còpies de la carta amb signatura de Gusó al president de la caixa, Arcadi Calzada, i al president de la Comissió de Control, Salvador Carrera (marit de la llavors consellera de la Generalitat, Irene Rigau). Mues, que en tant que representant dels treballadors també era conseller de Caixa de Girona, afegia un altre escrit en què demanava explicacions sobre aquella operació urbanística esmentada en la carta.

Inmediatament després –al cap de tres dies, de fet– Gusó presentava una querella contra Ricard Mues per falsedat documental i coacció, i afirmava que no havia fir-

CALZADA & CO.

■ La morbositat afegida del judici contra el president del Girona, Josep Gusó, és que, a causa de l'estratègia de la defensa de citar l'expresident de Caixa de Girona i bona part de l'antiga direcció de l'entitat, poden fer aflorar afers foscos vinculats a la caixa, denunciats en el seu dia per Ricard Mues, i que van acabar sense conseqüències judicials. I el president de la Diputació –citats com a testimoni en aquest cas per l'acusació–, què hi pinta, en aquesta història? Enric Vilert, alcalde de Vilablareix per ERC, també ha treballat en el sector financer i també va ser delegat de la UGT, en aquest cas a Caixa Catalunya. Ricard Mues afirma que va ser Vilert qui li va presentar un Gusó angoixat pel que estava vivint al seu departament de Caixa de Girona. Vilert, però, ho va negar quan va declarar al jutjat el 2007, quan ja era president de la Diputació.

mat aquella carta, que no sabia res del document ni dels fets que s'hi denunciaven. Sembla clar que algú de l'entitat va explicar a Gusó –que en aquell moment ja no hi treballava– que Ricard Mues havia fet córrer el document. Qui ho va fer s'haurà de dilucidar en el judici.

Però el president del Girona ha acabat com a acusat en aquest cas en què era, en principi, acusador. La querella contra Ricard Mues fou arxivada després de prendre declaració a les parts i, sobretot, després d'un contundent estudi de peritatge grafològic que conclouia que, sense cap dubte, Gusó Garganta era l'autor de pròpia mà de la firma estampada en les dues cartes enviades per Mues. Inmediatament, la fiscalia de Girona obria d'ofici diligències prèvies contra l'antic empleat de la caixa per un suposat delictes de denúncia falsa, del qual ha resultat imputat, i al qual se sumava més endavant Mues com a acusació particular.

Josep Gusó ha continuat defensant durant els darrers anys la seva manca total de relació amb el document cada cop que ha hagut de declarar en les diligències prèvies, amb arguments tan inversem-

Un estudi grafològic va acreditar que la firma era original i va donar un gir al cas: Gusó passava d'acusador a acusat

blants com la insinuació que es van utilitzar fulls en blanc signats per ell per confegir amb posterioritat el document.

Amb tot, no ha pogut evitar el sobreesment de la causa que han demanat reiteradament els seus advocats, ni la fiança de 120.000 euros imposada per la jutgessa quan es va dictar l'obertura de judici oral el maig passat ni, finalment, una vista oral que promet ser mediàtica tenint en compte la nòmina de prohoms gironins que hi són convocats. Gusó ha citat a declarar com a testimoni bona part de l'antiga cúpula de Caixa de Girona, Calzada i companyia. Per què apunta tan alt? Potser intentarà argumentar que va presentar la querella pressionat pels dirigents de l'entitat, enfrontat a Ricard Mues, instigador de diverses denúncies per actuacions irregulars. Si així fos, el judici prendria una dimensió imprevista. ©